

xerrem amb:

Beget és un poble que entusiasme i encara que té dificultats com la de la carretera i problemes com el de la rectoria, les coses es van posant a to.

— **Aquests dies hem vist com els ambaixadors dels països del Magreb s'han queixat de l'actitud poc respectuosa de la premsa envers l'Islam. Com valora aquest fet o com considera que són tractades les institucions catòliques?**

— A les homilies ja hauran vist que m'enfado quan veig això, però el cas és que Jesucrist ens dona el seu camí i són els homes els que l'han de triar, acceptar o no. Els mitjans de comunicació haurien de tenir més respecte per la veritat, no dir mentides, jugar més net i tenir més respecte per les coses que estimem com nosaltres l'hem de tenir per a les coses que estimen

La parròquia de Camprodon no és autosuficient

els altres. S'han de respectar les creences de tothom i també convindria una certa cultura religiosa, de vegades no es coneixen les coses fonamentals i es dona importància a les accidentals. Finalment, emperò, crec que es redueix a un problema de pràctica democràtica.

— **Des d'una petita comunitat com la nostra, com es pot percebre la involució de l'Església després de Joan XXIII, de trencament del procés de sintonia amb la Societat?**

— Certament que Joan XXIII va obrir les finestres i ens vàrem refredar una mica, sense donar-nos compte ens passem.

Lo essencial és que l'Església ha d'esser fidel a Jesucrist però ha de parlar amb llenguatge modern, i això de vegades costa. S'ha de posar al dia amb paraules d'ara.

— **L'Ajuntament ha endegat la reforma de la Placeta i en aquest context es pretén la reforma de la façana del Carme.**

El pressupost d'uns 2 milions serà finançat en una tercera part per la Generalitat i l'Ajuntament sembla disposat a col·laborar amb la resta, com ho veu?

— Les obres del Carme em portaran moltes complicacions, si ens donen un terç no sé pas com ho farem. L'Ajuntament haurà de col·laborar molt, doncs el Bisbat ja em va dir que si es tractés d'una cosa essencial hi estarien disposats, ara bé, tractant-se d'una façana no solen ajudar massa. Haurem de fer una reunió amb la junta d'obra, la junta Parroquial i la junta del Carme, i a veure que es pot fer, però certament ho veig complicat.

— **Hem vist que s'han començat a Sta. Maria les obres de la nova capella de St. Patllari, què ens diu?**

— Estic entusiasmat. Els francesos abans venien a Camprodon expressament per les relíquies de St. Patllari, en els darrers anys i per causa del seu valor han estat endreçades, però crec molt convenient que estiguin exposades als fidels, pel valor que tenen com a re-

Joan XXIII va obrir les finestres i ens vàrem refredar

líquies, però també pel valor artístic. Tenim un dels tresors més importants de la Vall, i val la pena que tothom ho vegi.

— **A la Vall ha sorgit EL PONT NOU i vostè n'és col·laborador. Creu que pot ajudar a millorar la pràctica democràtica que abans esmentava, què n'opina?**

— EL PONT NOU és una revista estupenda. El que costa es continuar-la, per això hem de fer entre tots un esforç perquè així sigui. Estic convençut que podrà ser un lloc on podrem manifestar les nostres il·lusions i els nostres desitjos i que al mateix temps poguem comunicar-nos els uns amb els altres.

Així sia.

RECORDANT EN MÈNECH

Fa pocs dies ens ha deixat en Domènec Tenas i Pujol. Penso que tinc l'obligació moral de fer un petit i humil comentari del que al meu entendre va representar en «Mènec», sobretot per a la gent de la meua generació que dels 15 als 25 anys teníem alguna inquietud cultural i a l'hora fer pàtria en el sentit més ampli de la paraula.

Era un home profundament enamorat de Camprodon i del seu país Catalunya.

Sempre vàrem trobar-lo disposat a col·laborar en qualsevol acció que es pogués fer, sobretot en l'àmbit cultural, i que anés acompanyada d'un sentit camprodoní i català, i dins la seva peculiar senzillesa i humilitat ens aconsellava amb una fermesa i a la vegada seny, que jo particularment no he oblidat ni oblidaré mai.

Domènec Tenas i Pujol

El destí em va portar després d'un temps a tenir l'oportunitat de coniar els dos primers anys meus com Alcalde junt amb en «Mènec» com a membre de la Fundació Germans Vila i Riera. Altra vegada el seu tarannà em va ajudar d'una manera extraordinària a que les propostes que vaig plantejar, tinguessin una bona acollida i que es portessin a terme després d'uns anys en que el Patronat estava, per dir-ho d'alguna manera, una mica adormit per circumstàncies que ara no venen al cas.

Es per això i per moltes altres coses que podria esmentar, que per a mi en «Mènec» sempre serà un exemple a seguir i si tingués que fer-ne una definició diria que en aquest cas el nom que li correspondria seria el de «CIUTADÀ EXEMPLAR».

Mingo Pairó